

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2006

Julkaistu Helsingissä 12 päivänä toukokuuta 2006

N:o 332—342

SISÄLLYS

N:o		Sivu
332	Maa- ja metsätalousministeriön asetus vastustettavista eläintaudeista ja eläintautien ilmoittamisesta annetun maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätöksen muuttamisesta	1013
333	Maa- ja metsätalousministeriön asetus lammas- ja vuohieläinten merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	1016
334	Maa- ja metsätalousministeriön asetus lammas- ja vuohieläinten tunnistimien hyväksymisestä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	1018
335	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eläinvalittajarekisteristä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 6 §:n muuttamisesta	1020
336	Maa- ja metsätalousministeriön asetus sikojen merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 17 §:n muuttamisesta	1021
337	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eräitä eläimistä saatavia sivutuotteita käsittelevien laitosten valvonnasta ja eräiden sivutuotteiden käytöstä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	1022
338	Maa- ja metsätalousministeriön asetus kansainvälisestä liikennevälineistä peräisin olevan ruokajätteen valvonnan järjestämisestä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	1024
339	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eläinperäisten sivutuotteiden käsittelystä biokaasu- ja kompostointilaitoksissa sekä lannan käsittelystä teknisissä laitoksissa annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	1025
340	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eläimistä saatavien sivutuotteiden hävittämisestä syrjäisillä alueilla sekä kuolleiden lemmikkieläinten hävittämisestä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	1027
341	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eläimistä saatavien elintarvikkeiden ja muiden tuotteiden eläinlääkinnällisistä rajatarkastuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	1028
342	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eräiden Euroopan unioniin kuulumattomista valtioista tuotavien tavaroiden eläintautivaatimuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	1043

N:o 332

Maa- ja metsätalousministeriön asetus

vastustettavista eläintaudeista ja eläintautien ilmoittamisesta annetun maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 2 päivänä toukokuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan vastustettavista eläintaudeista ja eläintautien ilmoittamisesta 28 päivänä marraskuuta 1995 annetun maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätöksen (1346/1995) 4–7 § ja 8 § seuraavasti:

4 §

Helposti leviävistä ja vaarallisista taudeista ilmoittaminen

Jos eläinlääkäri epäilee tai toteaa eläimen sairastavan helposti leviävää tai vaarallista

eläintautia, hänen on ilmoitettava siitä välittömästi kunnaneläinlääkärille tai, jollei hän tavoita kunnaneläinlääkärää, läänineläinlääkärille. Jos hän ei tavoita läänineläinlääkärääkään, hänen on ilmoitettava asiasta Elintarvikeeturvallisuusvirastolle.

Jos kunnaneläinlääkäri epäilee tai toteaa eläimen sairastavan helposti leviävää tai vaarallista eläintautia taikka vastaanottaa toiselta eläinlääkäriltä 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen, hänen on ilmoitettava asiasta välittömästi läänineläinlääkärille tai, jollei hän tavoita läänineläinlääkäriä, Elintarvike-
turvallisuusvirastolle.

Jos läänineläinlääkäri vastaanottaa 1 tai 2 momentissa tarkoitetun ilmoituksen, hänen on ilmoitettava asiasta välittömästi Elintarvike-
turvallisuusvirastolle.

Edellä 1–3 momentissa tarkoitetut ilmoitukset on tehtävä välittömästi myös muulloin kuin virka-aikana.

5 §

Valvottavista eläintaukeista ilmoittaminen

Jos eläinlääkäri epäilee tai toteaa eläimen sairastavan liitteessä 3 tai 4 tarkoitettua valvottavaa eläintautia, hänen on ilmoitettava siitä viimeistään seuraavana arkipäivänä kunnaneläinlääkärille tai, jollei hän tavoita kunnaneläinlääkäriä, läänineläinlääkärille. Jos hän ei tavoita läänineläinlääkäriäkään, hänen on ilmoitettava asiasta Elintarvike-
turvallisuusvirastolle.

Jos kunnaneläinlääkäri epäilee tai toteaa eläimen sairastavan liitteessä 3 tai 4 tarkoitettua valvottavaa eläintautia taikka vastaanottaa toiselta eläinlääkäriltä 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen, hänen on ilmoitettava asiasta viimeistään seuraavana arkipäivänä läänineläinlääkärille tai, jollei hän tavoita läänineläinlääkäriä, Elintarvike-
turvallisuusvirastolle.

Jos läänineläinlääkäri vastaanottaa 1 tai 2 momentissa tarkoitetun ilmoituksen liitteessä 3 tarkoitettua valvottavasta eläintaudista, hänen on ilmoitettava asiasta välittömästi Elintarvike-
turvallisuusvirastolle. Liitteessä 4 tarkoitettut valvottavat eläntaudit läänineläinlääkärin on ilmoitettava Elintarvike-
turvallisuusvirastolle 8 §:n 3 momentissa tarkoitetussa kuukausiyhteenvedossa.

6 §

Muista tarttuvista taudeista ilmoittaminen

Jos eläinlääkäri epäilee tai toteaa eläimen

sairastavan liitteessä 5 tarkoitettua eläintautia, hänen on ilmoitettava siitä viimeistään seuraavana arkipäivänä kunnaneläinlääkärille tai, jollei hän tavoita kunnaneläinlääkäriä, läänineläinlääkärille. Jos hän ei tavoita läänineläinlääkäriäkään, hänen on ilmoitettava asiasta Elintarvike-
turvallisuusvirastolle.

Jos kunnaneläinlääkäri epäilee tai toteaa eläimen sairastavan liitteessä 5 tarkoitettua eläintautia taikka vastaanottaa toiselta eläinlääkäriltä 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen, hänen on ilmoitettava asiasta viimeistään seuraavana arkipäivänä läänineläinlääkärille tai, jollei hän tavoita läänineläinlääkäriä, Elintarvike-
turvallisuusvirastolle.

Jos läänineläinlääkäri vastaanottaa 1 tai 2 momentissa tarkoitetun ilmoituksen, hänen on ilmoitettava asiasta välittömästi Elintarvike-
turvallisuusvirastolle.

Liitteessä 6 tarkoitetuista tarttuvista eläintaukeista on ilmoitettava 8 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetussa kuukausi-ilmoituksessa.

7 §

Ilmoitukset muista kuin tarttuvista eläintaukeista

Kaikkien eläinlääkärien on ilmoitettava muista kuin tarttuvista eläintaukeista 8 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetussa kuukausi-ilmoituksessa. Elintarvike-
turvallisuusvirasto antaa ilmoituksen tekemisestä erillisen ohjeen.

8 §

Kuukausi-ilmoitus ja kuukausiyhteenvedo

Kaikkien eläinlääkärien on tehtävä kuukausittain läänineläinlääkärille ilmoitus (kuukausi-ilmoitus) kaikista toteamistään liitteessä 6 tarkoitettujen eläintautien tapauksista sekä muista kuin tarttuvista eläintaukeista. Ilmoitus on toimitettava läänineläinlääkärille ennen seuraavan kuukauden viidettä arkipäivää. Elintarvike-
turvallisuusvirasto antaa ilmoituksen tekemisestä erillisen ohjeen.

Kunnaneläinlääkärin on lisäksi sisällytettävä 1 momentissa tarkoitettuun kuukausi-ilmoitukseen kaikki toimialueensa vastustettavien eläintautien tapaukset sekä liitteessä 5 tarkoitettujen eläintautien tapaukset.

Läänineläinlääkäriin on toimitettava yhteenveto (kuukausiyhteenveto) eläinlääkärien ilmoituksista Elintarviketurvallisuusvirastolle ennen seuraavan kuukauden yhdeksättä arkipäivää.

Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä toukokuuta 2006.

Helsingissä 2 päivänä toukokuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Hallitusneuvos Maija Salo

N:o 333

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**lammas- ja vuohieläinten merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 2 päivänä toukokuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan lammas- ja vuohieläinten merkitsemisestä ja rekisteröinnistä 17 päivänä kesäkuuta 2005 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (469/2005) 3 §:n 16—18 kohta, 6 §:n 1 momentti, 10 §:n johdantokappale sekä 12, 13 ja 16 § seuraavasti:

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

16) *tunnistimella* lampaiden ja vuohien yksilölliseen tunnistamiseen tarkoitettua Elintarviketurvallisuusviraston hyväksymää korvamerkkiä, korvamerkiparia tai elektronista lähetintä;

17) *päämerkillä* neuvoston asetuksen liitteen A jakson 3 kohdassa tarkoitettua ensimmäistä tunnistinta, joka kiinnitetään eläimen vasempaan korvaan;

18) *apumerkillä* neuvoston asetuksen liitteen A jakson 4 kohdassa tarkoitettua toista tunnistinta, joka kiinnitetään eläimen oikeaan korvaan;

6 §

Tunnistin

Neuvoston asetuksessa ja tässä asetuksessa säädettyyn eläinten merkitsemiseen saa käyttää vain Elintarviketurvallisuusviraston hyväksymiä tunnistimia. Eläintenpitäjä ei saa luovuttaa edelleen Elintarviketurvallisuusviraston eläintenpitäjälle myöntämiä käyttämättömiä tunnistimia.

10 §

Eläintenpitäjän luettelonpitovelvollisuus

Eläintenpitäjä on velvollinen pitämään ajan tasalla olevaa eläinluetteloa Elintarviketurvallisuusviraston hyväksymän mallin mukaisesti. Luetteloon merkittävistä tiedoista on säädetty neuvoston asetuksen 5 artiklassa. Lisäksi luetteloon on jokaisen pitopaikan osalta erikseen merkittävä seuraavat tiedot eläinlajikohtaisesti tapahtumapäivämäärineen:

12 §

Luokan 1 käsittelylaitoksen luettelonpitovelvollisuus

Luokan 1 käsittelylaitoksen on pidettävä ajan tasalla olevaa luetteloa käsittelyä varten vastaanotetuista eläinten ruhoista. Luetteloon on merkittävä seuraavat tiedot eläinlajikohtaisesti:

1) vastaanotetun eläimen EU-tunnus tai vanha EU-tunnus tai jos sellaista ei ole käytettävissä, eläimen ruhon kuljettamisesta vastuussa olevan toimijan ruhoon kiinnittämän yksilöivän korvamerkin tunnus;

2) luovuttajan tilatunnus, eläinvälittäjätnus tai teurastamon laitostunnus; sekä

3) vastaanottopäivä.

13 §

Siirtoasiakirja

Siirtoasiakirjasta säädetään neuvoston asetuksen 6 artiklassa. Eläintenpitäjän ja eläinvälittäjän on täytettävä Elintarviketurvallisuusviraston hyväksymä, yksilöllisesti numeroitu siirtoasiakirja ennen luovutettavien tai siirrettävien eläinten lähtöä pitopaikasta. Siirtoasiakirjaan kirjataan neuvoston asetuksen liitteen jakson C alakohdassa 1 säädetyn lisäksi jokaisen siirrettävän eläimen EU-tunnus tai vanha EU-tunnus taikka tämän asetuksen 8 §:n 5 momentin 1 kohdan tarkoittamalla tavalla teurastettavaksi toimitettavien eläinten osalta eläinten lukumäärä ja eläimeen kiinnitetyn teurastamon korvamerkin tunnus tai 8 §:n 5 momentin 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa eläinten lukumäärä ja eläinten merkitsemistapa.

Eläintenpitäjän, eläinvälittäjän ja teurastamon vastaanottamia eläimiä koskevasta siirtoasiakirjasta on läänineläinlääkärille tarkoitettu kappale oltava toimitettuna viimeistään

Helsingissä 2 päivänä toukokuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

seitsemäntenä päivänä eläinten vastaanottamisesta sen lääninhallituksen toimipisteeseen, jonka alueella vastaanottajan pitopaikka tai laitos sijaitsee.

Eläintenpitäjän, eläinvälittäjän tai teurastamon on säilytettävä luovutettuja, siirrettyjä tai vastaanotettuja eläimiä koskevasta siirtoasiakirjasta lähtöpitopaikkaa tai vastaanottavaa pitopaikkaa tai laitosta koskeva kappale osana 10 ja 11 §:ssä tarkoitettua eläinluetteloa.

16 §

Valvontaviranomaiset

Tämän asetuksen noudattamisen valvontaa johtaa ja ohjaa Elintarviketurvallisuusvirasto. Tämän asetuksen noudattamista valvovat läänineläinlääkäri läänin alueella, kunnaneläinlääkäri virka-alueellaan, tarkastuseläinlääkäri teurastamossa sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosaston valvoja toimialueellaan.

Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä toukokuuta 2006.

Hallitusneuvos Maija Salo

N:o 334

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**lammas- ja vuohieläinten tunnistimien hyväksymisestä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 2 päivänä toukokuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan lammas- ja vuohieläinten tunnistimien hyväksymisestä 8 päivänä joulukuuta 2005 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1011/2005) 2 §:n 4 ja 5 kohta, 3 §:n 3 momentti, 6 §:n 1 momentti sekä 7 ja 8 § seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

4) *päämerkillä* lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102ETY ja 64/432/ETY muuttamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 21/2004 (jäljempänä *tunnistusasetus*) liitteen A jakson 3 kohdassa tarkoitettua ensimmäistä tunnistinta;

5) *apumerkillä* tunnistusasetuksen liitteen A jakson 4 kohdassa tarkoitettua toista tunnistinta;

3 §

Tilausjärjestelmän toiminta

Tilausjärjestelmä välittää eläintenpitäjän antaman tilauksen sekä tiedot tunnistimiin merkittävistä tunnistetiedoista eläintenpitäjän valitsemalle toimittajalle, jonka on vahvistet-

tava tilausjärjestelmään vastaanottamansa tilaus. Toimittaja luovuttaa valmiit tunnistimet eläintenpitäjälle ja ilmoittaa toimituksesta tilausjärjestelmään. Toimittajan on ilmoitettava sille palautetuista käyttämättömistä tunnistimista Elintarviketurvallisuusvirastolle tilausjärjestelmän välityksellä.

6 §

Tunnistimien hyväksyminen

Elintarviketurvallisuusvirasto hyväksyy hakemuksesta lampaiden ja vuohien merkittämiseksi käytettävät tunnistimet. Tunnistimien hyväksymisen edellytyksenä on, että se täyttää tunnistimille 5 §:ssä asetetut sekä tämän pykälän 3 momentissa tunnistimien toimittamiselle asetetut vaatimukset.

7 §

Tunnistimien hyväksymisen peruuttaminen

Jos Elintarviketurvallisuusvirasto toteaa, että tunnistimet tai niiden toimittaminen eivät täyty niille tässä asetuksessa asetettuja vaatimuksia, Elintarviketurvallisuusviraston tu-

lee antaa toimittajalle huomautus sekä tarvittaessa ilmoittaa määräaika, jonka kuluessa tunnistimissa tai niiden toimittamisessa havaitut virheellisyys on korjattava.

Elintarviketurvallisuusvirasto voi päätöksellään peruuttaa tunnistimen hyväksymisen, jos tunnistin tai sen toimittaminen ei enää täytä sille tässä asetuksessa asetettuja vaatimuksia. Tunnistin on toimittajan hakemuksesta hyväksyttävä uudelleen heti, kun edellä mainitut vaatimukset täyttyvät.

Hyväksymisen peruuttaminen voi kohdistua vain sellaisiin toimittajalla oleviin tunnistimiin, joihin ei kohdistu tilausta. Hyväksymisen peruuttamisella ei ole vaikutusta

eläintenpitäjälle muusta lainsäädännöstä seuraavan eläinten merkitsemisvelvollisuuden kannalta.

8 §

Muutoksenhaku

Tämän asetuksen nojalla tehtyyn Elintarviketurvallisuusviraston päätökseen haetaan muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä toukokuuta 2006.

Helsingissä 2 päivänä toukokuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Hallitusneuvos Maija Salo

N:o 335

Maa- ja metsätalousministeriön asetus
eläinvalittajärekisteristä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 6 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 2 päivänä toukokuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan eläinvalittajärekisteristä 14 päivänä joulukuuta 2001 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1308/2001) 6 § seuraavasti:

6 §

Valvontaviranomaiset

Tämän asetuksen noudattamisen valvontaa johtaa ja ohjaa Elintarviketurvallisuusvirasto. Tämän asetuksen noudattamista valvovat lää-

nineläinlääkäri läänin alueella, kunnaneläinlääkäri virka-alueellaan sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosaston valvoja toimialueellaan.

Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä toukokuuta 2006.

Helsingissä 2 päivänä toukokuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Hallitusneuvos Maija Salo

N:o 336

Maa- ja metsätalousministeriön asetus
sikojen merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön
asetuksen 17 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 2 päivänä toukokuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan sikojen merkitsemisestä ja rekisteröinnistä 14 päivänä joulukuuta 2001 annetun
maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1296/2001) 17 § seuraavasti:

17 §

Valvontaviranomaiset

Tämän asetuksen noudattamisen valvontaa
johtaa ja ohjaa Elintarviketurvallisuusvirasto.
Tämän asetuksen noudattamista valvovat lää-
nineläinlääkäri läänin alueella, kunnaneläin-

lääkäri virka-alueellaan, tarkastuseläinlääkäri
teurastamossa sekä työvoima- ja elinkeino-
keskuksen maaseutuosaston valvoja toimialu-
eellaan.

Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä
toukokuuta 2006.

Helsingissä 2 päivänä toukokuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Hallitusneuvos Maija Salo

N:o 337

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**eräitä eläimistä saatavia sivutuotteita käsittelevien laitosten valvonnasta ja eräiden sivutuotteiden käytöstä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 2 päivänä toukokuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan eräitä eläimistä saatavia sivutuotteita käsittelevien laitosten valvonnasta ja eräiden sivutuotteiden käytöstä 27 päivänä lokakuuta 2005 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (850/2005) 4 §:n 1 momentti, 21 §:n 3 momentti, 24 §:n 1 momentti sekä 25 ja 35 § seuraavasti:

4 §

Valvontaviranomaiset

Tämän asetuksen noudattamisen valvontaa johtaa Elintarviketurvallisuusvirasto.

peruuttamista koskevista päätöksistä sekä havaitsemistaan olennaisista puutteista sivutuoteasetuksen ja tämän asetuksen noudattamisessa.

21 §

Tarkastuskertomus ja luettelo tehdyistä tarkastuksista

Läänineläinlääkäreiden on vuosittain laadittava luettelo tämän asetuksen mukaisesti suorittamistaan tarkastuksista sekä yhteenveto alueensa kunnaneläinlääkäreiden lähettämistä tarkastusluetteloista ja toimitettava ne Elintarviketurvallisuusvirastolle seuraavan vuoden helmikuun loppuun mennessä.

24 §

Ilmoitukset

Valvontaviranomaisen on viipymättä ilmoitettava Elintarviketurvallisuusvirastolle laitosten hyväksymisistä ja hyväksymisen

25 §

Luettelo hyväksytyistä laitoksista

Hyväksytyistä laitoksista laadittavasta luettelosta säädetään sivutuoteasetuksen 26 artiklassa. Luettelon laatimista varten valvontaviranomaisten on annettava jokaiselle hyväksymälleen laitokselle artiklan edellyttämä virallinen numero, jolla laitos ja sen toiminnan luonne yksilöidään.

Kunnaneläinlääkäriin on toimitettava luettelo hyväksymistään laitoksista läänineläinlääkärille seuraavan vuoden tammikuun loppuun mennessä.

Läänineläinlääkäriin on pitämänsä laitosluettelon lisäksi kerättävä tiedot alueensa kunnaneläinlääkärien hyväksymistä laitoksista. Läänineläinlääkäriin on toimitettava jäljennös laatimastaan laitosluettelosta sekä yhteenveto alueensa kunnaneläinlääkärien laitosluetteloista Elintarviketurvallisuusvirastolle vuosittain helmikuun loppuun mennessä.

35 §

Valvontaviranomaisten ilmoitukset ja luettelot

Kunnaneläinlääkäri on viipymättä ilmoitettava läänineläinlääkärille 33 §:ssä tarkoitettuihin ilmoituksista. Lisäksi kunnaneläinlääkäri on pidettävä luetteloa toimialueellaan vastaanottamistaan 33 §:ssä säädetyistä ilmoituksista.

Läänineläinlääkäri on pidettävä luetteloa vastaanottamistaan 33 §:ssä säädetyistä ilmoituksista ja lähetettävä pitämiensä luetteloiden sisältö Elintarviketurvallisuusvirastolle vuosittain tammikuun loppuun mennessä.

Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä toukokuuta 2006.

Helsingissä 2 päivänä toukokuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Hallitusneuvos Maija Salo

N:o 338

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**kansainvälisestä liikennevälineistä peräisin olevan ruokajätteen valvonnan järjestämisestä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 2 päivänä toukokuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
kumotaan kansainvälisestä liikennevälineistä peräisin olevan ruokajätteen valvonnan järjestämisestä 18 päivänä maaliskuuta 2004 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (194/2004) 4 § sekä
muutetaan 2 ja 3 § seuraavasti:

2 §

Valvonta

Tämän asetuksen noudattamista valvoo ylimpänä viranomaisena maa- ja metsätalousministeriö.

Asetuksen noudattamista valvoo Elintarviketurvallisuusvirasto. Elintarviketurvallisuusviraston on valvottava, että kansainvälisestä liikenteestä peräisin olevan ruokajätteen keräily, kuljetus ja hävittäminen täyttävät sivutuoteasetuksen vaatimukset. Elintarviketurvallisuusvirasto hyväksyy kansainvälisestä liikenteestä peräisin olevan ruokajätteen keräilyä, kuljetusta ja hävittämistä harjoittavien toimijoiden keräily-, kuljetus-, ja hävittämismenettelyt sekä tarkastaa toimijat vuosittain. Tarkastuksista on pidettävä kirjaa. Tarkastuskirjanpito on säilytettävä vähintään 10 vuotta.

Elintarviketurvallisuusviraston on pidettävä luetteloa hyväksymistään toimijoista.

3 §

Eläintautien leviämisen estäminen

Jos kansainvälisestä liikenteestä peräisin olevan ruokajätteen keräilyssä, kuljetuksessa tai hävittämisessä ei noudateta tätä asetusta, Elintarviketurvallisuusviraston on, mikäli se taudin toteamiseksi, hävittämiseksi, tai leviämisen estämiseksi on tarpeen, rajoitettava taikka kiellettävä kansainvälisestä liikenteestä peräisin olevan jätteen luovuttaminen, huolehdittava ruokajätteen ja alueen eristämisestä sekä sen kanssa kosketukseen joutuneiden esineiden ja tavaroiden pesusta ja desinfioinnista tai hävittämisestä taikka ryhdyttävä muihin tarpeellisiin toimenpiteisiin. Vakavissa tapauksissa Elintarviketurvallisuusviraston on ilmoitettava asiasta läänineläinlääkärille, joka antaa tarkemmat ohjeet toimenpiteistä. Valvontaviranomaisella on oikeus päästä paikkoihin, joissa kansainvälisestä liikenteestä peräisin olevia ruokajätteitä kerätään, varastoidaan, kuljetetaan tai hävitetään.

Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä toukokuuta 2006.

Helsingissä 2 päivänä toukokuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Hallitusneuvos Maija Salo

N:o 339

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**eläinperäisten sivutuotteiden käsittelystä biokaasu- ja kompostointilaitoksissa sekä lannan käsittelystä teknisissä laitoksissa annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 2 päivänä toukokuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
kumotaan eläinperäisten sivutuotteiden käsittelystä biokaasu- ja kompostointilaitoksissa sekä lannan käsittelystä teknisissä laitoksissa 18 päivänä maaliskuuta 2004 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (195/2004) 5 ja 7 § sekä
muutetaan 2—4 ja 6 § seuraavasti:

2 §

Valvontaviranomaiset

Tämän asetuksen noudattamista valvoo ylimpänä viranomaisena maa- ja metsätalousministeriö.

Sivutuoteasetuksen ja tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja noudattamisen valvonnasta ja valvonnan järjestämisestä vastaa Elintarviketurvallisuusvirasto. Elintarviketurvallisuusvirasto käyttää valvonnassa apunaan työvoima- ja elinkeinokeskusten maaseutuosastoja.

Eläinperäisten lannoitevalmisteiden ja niiden raaka-aineena käytettävien sivutuotteiden maahantuontia valvoo Elintarviketurvallisuusvirasto sekä tullilaitos.

3 §

Valvonta

Elintarviketurvallisuusviraston on valvottava, että biokaasu- ja kompostilaitoksiin sekä lannan teknisiin käsittelylaitoksiin raaka-ai-

neena käytettyjen eläinperäisten sivutuotteiden keräily, kuljetus ja käsittely sekä syntyvän lopputuotteen käyttö ja varastointi tai mahdollinen hävittäminen täyttävät sivutuoteasetuksen vaatimukset. Sivutuotteita laitoksiin toimittavan toimijan keräily- ja kuljetusmenettelyjen on täytettävä sivutuoteasetuksen 7 artiklan vaatimukset. Elintarviketurvallisuusviraston on tarkastettava toimijat ja laitokset vähintään kerran vuodessa. Elintarviketurvallisuusviraston on pidettävä tarkastuksista kirjaa. Tarkastuskirjanpito on säilytettävä vähintään 10 vuotta.

4 §

Biokaasu- ja kompostilaitosten sekä lannan teknisten käsittelylaitosten hyväksyminen

Eläinperäisiä lannoitevalmisteita tai niiden raaka-aineita eläinperäisistä sivutuotteista valmistavien, teknisesti käsittelevien ja varastoivien laitosten on oltava Elintarviketurvallisuusviraston hyväksymiä. Biokaasu- ja kompostilaitosten hyväksymisestä säädetään sivutuoteasetuksen 15 artiklassa sekä lannan

teknisten laitosten hyväksymisestä sivutuoteasetuksen 20 artiklassa.

Hyväksyntää ei kuitenkaan edellytetä laitoksilta, jos tuote sijoitetaan hyväksytylle kaatopaikalle tai poltetaan hyväksytyssä polttolaitoksessa eikä maatiloilta, jotka tuottavat sivutuoteasetuksen mukaista käsittelemätöntä lantaa kunnes Euroopan yhteisön säännöksiin toisin määrätään.

Hyväksymistä on haettava Elintarviketurvallisuusvirastolle toimitettavalla kirjallisella hakemuksella. Laitos on hyväksyttävä, jos se toiminnaltaan, rakenteiltaan ja varustukseltaan täyttää 1 §:n 1 momentin vaatimukset.

Elintarviketurvallisuusviraston on annettava hyväksytyille laitoksille hyväksyntäkoodi (FIN ja numero) sekä pidettävä luetteloa hyväksymistään laitoksista.

6 §

Eläintautien leviämisen estäminen

Jos sivutuotteiden keräilyssä, kuljetuk-

Helsingissä 2 päivänä toukokuuta 2006

sessä, esikäsittelyssä, käsittelyssä, sekä käsiteltyjen tuotteiden varastoinnissa, käytössä tai hävittämisessä ei noudateta tätä asetusta, Elintarviketurvallisuusviraston on mikäli se taudin toteamiseksi, hävittämiseksi, tai leviämisen estämiseksi on tarpeen rajoitettava taikka kiellettävä eläimestä saatavien sivutuotteiden luovuttaminen, huolehdittava sivutuotteiden ja alueen eristämisestä, sivutuotteiden kanssa kosketukseen joutuneiden esineiden ja tavaroiden pesusta ja desinfioinnista tai hävittämisestä taikka ryhdyttävä muihin tarpeellisiin toimenpiteisiin. Vakavissa tapauksissa Elintarviketurvallisuusviraston on ilmoitettava asiasta läänineläinlääkärille, joka antaa tarkemmat ohjeet toimenpiteistä. Valvontaviranomaisilla on oikeus päästä laitoksiin ja niihin tiloihin, joissa eläimistä saatavia sivutuotteita pidetään tai kuljetaan, sekä ottaa tarvittavia näytteitä.

Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä toukokuuta 2006.

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Hallitusneuvos Maija Salo

Maa- ja metsätalousministeriön asetus

eläimistä saatavien sivutuotteiden hävittämisestä syrjäisillä alueilla sekä kuolleiden lemmikkieläinten hävittämisestä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 2 päivänä toukokuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan eläimistä saatavien sivutuotteiden hävittämisestä syrjäisillä alueilla sekä kuolleiden lemmikkieläinten hävittämisestä 30 päivänä joulukuuta 2004 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1374/2004) 2 §, 5 §:n 3 momentti, 11 § sekä 12 §:n 2 momentti seuraavasti:

2 §

Valvontaviranomaiset

Tämän asetuksen noudattamisen valvontaa johtaa Elintarviketurvallisuusvirasto.

Tässä asetuksessa tarkoitettuja valvontaviranomaisia ovat:

- 1) läänin alueella läänineläinlääkäri;
- 2) kunnan alueella kunnaneläinlääkäri;
- 3) poroteurastamoissa ja niiden yhteydessä olevissa laitoksissa sekä teurastuspaikoissa, pienimuotoisissa leikkaamoissa ja kala-alan laitoksissa elintarvikelain (23/2006) mukainen valvontaviranomainen.

5 §

Sivutuotteiden hävittäminen

Kokonaisten raatojen hävittäminen avotulella polttamalla on kiellettyä koko Suomen alueella. Elintarviketurvallisuusvirasto voi myöntää erityisistä syistä poikkeuksen kiellosta.

11 §

Valvontaviranomaisten tiedottaminen

Kunnaneläinlääkäriin on viipymättä tiedo-

Helsingissä 2 päivänä toukokuuta 2006

tettava läänineläinlääkärille havaitsemistaan olennaisista puutteista tämän asetuksen noudattamisessa.

Edellä 2 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitetun valvontaviranomaisen on viipymättä tiedotettava läänineläinlääkärille ja Elintarviketurvallisuusvirastolle valvomansa teurastamon, laitoksen tai teurastuspaikan toiminnassa tapahtuvista olennaisista puutteista sivutuoteasetuksen ja tämän asetuksen noudattamisessa.

Läänineläinlääkäriin on viipymättä tiedotettava Elintarviketurvallisuusvirastolle havaitsemistaan olennaisista puutteista tämän asetuksen noudattamisessa.

12 §

Rekisterit

Läänineläinlääkäriin on koottava yhteenveto kunnaneläinlääkäreiden 1 momentin mukaisesti lähettämistä tiedoista ja lähetettävä yhteenveto tiedoksi Elintarviketurvallisuusvirastolle vuosittain helmikuun loppuun mennessä.

Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä toukokuuta 2006.

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Hallitusneuvos Maija Salo

N:o 341

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**eläimistä saatavien elintarvikkeiden ja muiden tuotteiden eläinlääkinnällisistä rajatarkastuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 2 päivänä toukokuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan eläimistä saatavien elintarvikkeiden ja muiden tuotteiden eläinlääkinnällisistä rajatarkastuksista 30 päivänä joulukuuta 2004 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1370/2004) 4 §:n 5 kohta, 20 ja 22 §, 23 §:n 1 momentti, 24 §, 25 §:n 1 momentti, 28, 37 ja 38 §, 39 §:n 1 momentti, 67 §:n 3 momentti, 72, 74 ja 77 § sekä liitteet 2—8 seuraavasti:

4 §

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

5) *rajaeläinlääkäri*llä eläinlääkinnällisen rajatarkastuksen tekevää Elintarviketurvallisuusviraston palveluksessa olevaa tai Elintarviketurvallisuusviraston eläinlääkinnällistä rajatarkastusta suorittamaan valtuuttamaa lailistettua eläinlääkärinä sekä hänen sijaistaan;

20 §

Tullivarastoon tarkoitetun tuontierän on täytettävä yhteisön lainsäädännön vaatimukset tai näiden puuttuessa asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön vaatimukset. Tuontierä ei saa olla komission suojapäätösten vastainen eikä erästä saa aiheutua vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle.

Sellainen tuontierä, joka ei täytä yhteisön lainsäädännön vaatimuksia tai näiden puuttuessa asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön vaatimuksia, saadaan kuitenkin toimittaa sellaiseen tullivarastoon, jonka asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt varastoimaan tällaisia eriä. Jos tällainen tuontierä sisältää lihaa tai lihatuotteita taikka maitoa tai maitopohjaisia tuotteita, on näiden eläimistä saatavien elintarvikkeiden kuitenkin täytettävä tämän asetuksen liitteen 10 mukaiset eläinten ter-

veyttä koskevat vaatimukset. Suomessa Elintarviketurvallisuusvirasto hyväksyy tällaisen tullivaraston 24 §:n mukaisesti.

22 §

Vapaavarastoon tai -alueelle tarkoitetun tuontierän on täytettävä yhteisön lainsäädännön vaatimukset tai näiden puuttuessa asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön vaatimukset. Vapaavarastoon tai -alueelle toimitettava tuontierä ei saa olla komission suojapäätösten vastainen eikä erästä saa aiheutua vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle.

Sellainen tuontierä, joka ei täytä yhteisön lainsäädännön vaatimuksia tai näiden puuttuessa asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön vaatimuksia, saadaan kuitenkin toimittaa sellaiseen vapaavarastoon tai -alueelle, jonka asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt varastoimaan tällaisia eriä. Jos tällainen tuontierä sisältää lihaa tai lihatuotteita taikka maitoa tai maitopohjaisia tuotteita, on näiden eläimistä saatavien elintarvikkeiden kuitenkin täytettävä tämän asetuksen liitteen 10 mukaiset eläinten terveyttä koskevat vaatimukset. Suomessa Elintarviketurvallisuusvirasto hyväksyy tällaisen vapaavaraston ja -alueen 24 §:n mukaisesti.

23 §

Tuontierä, jonka tuonti yhteisön alueelle on komission suojapäätöksellä kielletty, saadaan toimittaa varastoitavaksi vapaavarastoon tai -alueelle vain asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen luvalla. Suomessa sijaitsevaan Elintarviketurvallisuusviraston 24 §:n mukaisesti hyväksymään vapaavarastoon tai -alueelle tällainen tuontierä saadaan toimittaa vain asianomaisen raja-eläinlääkärin luvalla.

24 §

Suomen alueella sijaitsevien vapaavarastojen ja -alueiden, joissa varastoidaan tuontierä, jotka eivät täytä yhteisön lainsäädännön vaatimuksia tai näiden puuttuessa Suomen kansallisen lainsäädännön vaatimuksia, on oltava Elintarviketurvallisuusviraston hyväksymiä. Elintarviketurvallisuusvirasto myöntää luvan hakemuksesta. Lupa on haettava ennen toiminnan aloittamista. Luvan hyväksymisedellytykset ovat liitteessä 7. Jos tämän asetuksen vaatimuksia ei noudateta, voidaan lupa peruuttaa.

Mitä tämän asetuksen 25—31 §:ssä määrätään vapaavarastoista ja -alueista, koskee vain 1 momentissa tarkoitettuja vapaavarastoja ja -alueita ja 20 §:n 2 momentissa tarkoitettuja tullivarastoja.

25 §

Elintarviketurvallisuusvirasto antaa raja-eläinlääkärille määräyksen vapaavaraston tai -alueen valvojaksi. Kyseinen raja-eläinlääkäri valvoo eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annetun lain ja sen nojalla annettujen säädösten noudattamista vapaavarastossa tai -alueella.

28 §

Tuontierä on varastoitava vapaavarastossa tai -alueella erillään muista elintarvikkeista ja tuotteista. Tuontierä on säilytettävä alkupe-
räisissä pakkauksissaan eikä erää saa käsitellä enempää kuin varastoinnin tai tuontierän jakamisen vuoksi on välttämätöntä. Tuontierän jokaisessa pakkauksista koostuvassa säi-

lytyserässä on oltava merkintä, josta käy ilmi erää seuraavan rajatarkastustodistuksen numero.

Vapaavarastoa tai -aluetta valvovan raja-eläinlääkärin on tehtävä vapaavarastossa tai -alueella varastoitaville tuontierille liitteen 2 kohtien A ja B mukaisia asiakirjojen tarkastuksia ja tunnistustarkastuksia varastoinnin aikana tuontierien alkuperän ja määräpaikan valvomiseksi Elintarviketurvallisuusviraston antaman ohjeen mukaisesti.

37 §

Laivaliikenteen muonitukseen tarkoitettu tuontierä, joka ei täytä yhteisön lainsäädännön vaatimuksia tai näiden puuttuessa asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön vaatimuksia, saadaan toimittaa sellaiseen tullivarastoon, jonka asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt varastoimaan tällaisia eriä. Jos tällainen tuontierä sisältää lihaa tai lihatuotteita taikka maitoa tai maitopohjaisia tuotteita, on näiden eläimistä saatavien elintarvikkeiden kuitenkin täytettävä tämän asetuksen liitteen 10 mukaiset eläinten terveyttä koskevat vaatimukset. Suomessa Elintarviketurvallisuusvirasto hyväksyy tullivaraston muonituselintarvikkeavarastoksi 2 momentin mukaisesti. Tässä momentissa tarkoitettuja tuontierä ei saa pakata uudelleen tai jalostaa maissa.

Elintarviketurvallisuusvirasto myöntää muonituselintarvikkeavarastoluvan hakemuksesta. Lupa on haettava ennen toiminnan aloittamista. Luvan hyväksymisedellytykset ovat liitteessä 8. Jos tämän asetuksen vaatimuksia ei noudateta, voidaan lupa peruuttaa.

Mitä tämän asetuksen 39—44 §:ssä määrätään muonituselintarvikkeavarastoista, koskee vain 2 momentissa tarkoitettuja varastoja.

38 §

Jos muonituselintarvikkeavarastosta muonitettavalle laivalle toimitettavia tuontierä halutaan varastoida Suomessa määräpaikan satamassa sijaitsevassa välivarastossa, on varaston oltava Elintarviketurvallisuusviraston hyväksymä 37 §:n mukaisesti.

39 §

Elintarviketurvallisuusvirasto antaa raja-eläinlääkärille määräyksen muonituselintarvi-

kevaraston valvojaksi. Kyseinen rajaeläinlääkäri valvoo eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annetun lain ja sen nojalla annettujen säädösten noudattamista muonituselintarvikevarastossa.

67 §

Rajaeläinlääkäriin on tarkastettava rajanylityspaikoilta toimitettavat tilastot ja pyydettyessä toimitettava ne samoin kuin rajatarkastusasemalla tai muussa tämän asetuksen tarkoittamassa paikassa tarkastetuista tuontieristä pidettävät tilastot Elintarviketurvallisuusvirastolle.

72 §

Jos sellaisella rajanylityspaikalla, jonka yhteydessä ei sijaitse rajatarkastusasemaa, tulliviranomaisen suorittaman alustavan asiakirjojen tarkastuksen yhteydessä ilmenee, että tuontierä olisi hylättävä, on tulliviranomaisen ilmoitettava tästä asianomaiselle rajaeläinlääkärille. Rajaeläinlääkäri voi tällöin suorittaa erän hylkäämisen liitteen 2 A mukaisen asiakirjatarkastuksen perusteella.

Jos tulliviranomaisen millä tahansa rajanylityspaikalla suorittaman yksityishenkilön mukanaan tuoman tai yksityishenkilölle lähetetyn tuontierän tarkastuksen yhteydessä ilmenee, että tuontierä ei täytä sille tässä asetuksessa asetettuja vaatimuksia, on asianomaisen tulliviranomaisen hylättävä erä. Tulliviranomaisen on määrättävä tällainen tuontierä Elintarviketurvallisuusviraston ohjeiden

mukaisesti toimitettavaksi kolmanteen maahan, hävitettäväksi tai käytettäväksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaiseen tarkoitukseen.

74 §

Rajaeläinlääkäriin on välittömästi toimitettava tieto tuontierän hylkäämisestä, siihen johtaneista syistä sekä tuontierän alkuperästä Elintarviketurvallisuusvirastolle.

Jos kyseessä on yhteisön lainsäädännön vakava tai toistuva rikkomus taikka tuontierä saattaisi olla vaaraksi ihmisten tai eläinten terveydelle, Elintarviketurvallisuusvirasto toimittaa tiedon hylätyistä erästä maa- ja metsätalousministeriölle, joka toimittaa sen edelleen komissiolle.

Tulliviranomaisen on toimitettava tieto 72 §:n 2 momentin mukaisesta tuontierän hylkäämisestä, siihen johtaneista syistä sekä tuontierän alkuperästä Elintarviketurvallisuusvirastolle.

77 §

Tulliviranomaisen on tarkastettava laiva- ja lentoliikenteen lastiluettelot ja maaliikenteen rahtikirjat sen varmistamiseksi, että kaikki 6 §:ssä tarkoitetut tuontierät toimitetaan eläinlääkinnälliseen rajatarkastukseen.

Tulliviranomaisen on pyydettyessä toimitettava Elintarviketurvallisuusvirastolle toista jäsenmaista sekä kolmansista maista Suomeen tulevan laiva- ja lentoliikenteen lastiluettelot sekä maaliikenteen rahtiluettelot.

Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä toukokuuta 2006.

Helsingissä 2 päivänä toukokuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Hallitusneuvos Maija Salo

TUONTIERIEN ELÄINLÄÄKINNÄLLINEN RAJATARKASTUS

Tuontierien eläinlääkinnällinen rajatarkastus jakautuu asiakirjojen tarkastukseen sekä tuontierän tunnistukseen ja fyysiseen tarkastukseen. Elintarviketurvallisuusvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä tarkastusten tiheydestä.

A. Asiakirjojen tarkastus

Asiakirjojen tarkastuksesta säädetään komission asetuksen (EY) N:o 136/2004 1 artiklassa ja liitteessä I.

B. Tunnistus

Tuontierän ja sitä seuraavien tuontiasiakirjojen yhteenkuuluvuus tarkastetaan seuraavasti:

1. Konteissa tuotavien tuontierien osalta tarkastetaan, että viejämaan tai sellaisen jäsenvaltion, jonka alueen kautta tuontierä on kuljetettu, viranomaisten kiinnittämät sinetit ovat ehjät ja että sineteissä olevat tiedot vastaavat mukana seuraavien tuontiasiakirjojen ja rajatarkastustodistukseen merkittyjä tietoja.

2. Tarkastetaan tuontierän pakkauksiin tehtyjen, tuotteiden alkuperämaahan ja -laitokseen viittaavien leimojen ja merkintöjen yhdenmukaisuus tuontiasiakirjojen ja rajatarkastustodistukseen merkittyjen tietojen kanssa.

3. Pakkaamattomana irtotavarana tuotavan rehuraaka-aineen osalta tarkastetaan, että tuote vastaa tuontiasiakirjoihin ja rajatarkastustodistukseen merkittyjä tietoja.

C. Fyysinen tarkastus

1. Tarkastetaan, että yhteisön alueelle tuotavaksi tarkoitettujen tuontierien kuljetusolosuhteet täyttävät seuraavat vaatimukset:

a) kuljetuslämpötila täyttää yhteisön lainsäädännön vaatimukset tai näiden puuttuessa määränpäästä olevan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön vaatimukset;

b) kuljetusolosuhteet eivät heikennä tuontierän säilyvyyttä ja laatua; ja

c) kuljetusolosuhteissa ei ole esiintynyt mitään poikkeuksellista, millä voisi olla vaikutusta tuontierän säilyvyyteen ja laatuun.

Lisäksi tuontierän määränpäästä riippumatta tarkastetaan, etteivät kuljetusolosuhteet aiheuta eläntautien leviämisen vaaraa.

2. Tarkastetaan silmämääräisesti, että tuontierän pakkausten lukumäärä ja paino vastaavat tuontiasiakirjoissa ja rajatarkastustodistuksessa annettuja tietoja.

3. Tarkastetaan, että yhteisön alueelle tuotaviksi tarkoitettujen elintarvikkeiden pakkausmateriaalit ja -merkinnät täyttävät yhteisön elintarvikehygienialainsäädännön vaatimukset tai näiden puuttuessa määränpäästä olevan jäsenvaltion kansallisen elintarvikehygienialainsäädännön vaatimukset.

4. Yhteisön alueelle tuotavaksi tarkoitettujen tuontierien tutkitaan sen varmistamiseksi, että ne täyttävät yhteisön lainsäädännön vaatimukset tai näiden puuttuessa määränpäästä olevan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön vaatimukset. Suoraan kolmanteen maahan, vapaa-varastoon, vapaa-alueelle, muonituselintarvikevarastoon tai suoraan ulkomaan laivaliikenteen muonitukseen tarkoitetuille tuontierille, jotka eivät täytä yhteisön lainsäädännön vaatimuksia tai näiden puuttuessa Suomen kansallisen lainsäädännön vaatimuksia, voidaan tehdä fyysinen tarkastus sen varmistamiseksi, että ne täyttävät tämän asetuksen vaatimukset.

Edellä tarkoitettujen vaatimusten täyttyminen toteamiseksi otetaan tuontieristä näytteitä:

a) tuontierä on tarvittaessa purettava osittain tai kokonaan kattavan näytteenoton mahdollistamiseksi;

b) näytteeksi otetaan vähintään yksi prosentti niistä yksiköistä, jotka muodostavat erän. Näytteitä otetaan vähintään kaksi ja enintään kymmenen kappaletta tutkittavasta tuontierästä. Rajaeläinlääkäri voi kuitenkin tarvittaessa ottaa tätä useampiakin näytteitä;

c) irtotavarana tulevasta tuontierästä otetaan vähintään viisi, erän eri osista otettua näytettä;

d) rajaeläinlääkäri tekee tuontierästä otetuille näytteille vähintään aistinvaraisen arvioinnin rajatarkastusasemalla;

e) rajaeläinlääkäri toimittaa näytteet tutkitaviksi laboratorioon Elintarviketurvallisuusviraston ohjeiden mukaisesti.

5. Tulliviranomainen tai tullin valtuuttama rajaeläinlääkäri sulkee ja sinetöi avatut pakkaukset ja kuljetusvälineet välittömästi fyy-

sisen tarkastuksen jälkeen. Sinetin numero merkitään rajatarkastustodistukseen.

D. Laboratoriotutkimukset ja virallisten näytteiden analyysit

Eläinlääkinnällisen rajatarkastuksen yhteydessä otettujen näytteiden laboratoriotutkimuksista ja virallisten näytteiden analyyseistä säädetään komission asetuksen (EY) N:o 136/2004 1 artiklassa ja liitteessä II.

A. ELINTARVIKKEET JA MUUT TUOTTEET, JOILLE TEHDÄÄN ELÄINLÄÄKINNÄLLINEN RAJATARKASTUS

Seuraaviin elintarvike- ja tuoteryhmiin sovelletaan tämän asetuksen määräyksiä:

1. Ne elintarvikkeet ja muut tuotteet, jotka sisältävät rajatarkastustoimipaikoilla neuvoston direktiivin 1997/78/EY mukaisesti tarkastettavien tuotteiden luettelon laatimiseksi annettuun komission päätökseen 2002/349/EY.

2. Komission asetuksen (EY) N:o 136/2004 liitteessä IV säädetyt kasviperäiset tuotteet.

3. Yhdistelmätuotteiden osalta sovelletaan lisäksi 3 §:n 1 momentin kohdissa 1—7 mainittujen säädösten vaatimuksia.

B. TUONTIERÄT, JOILLE EI TEHDÄ ELÄINLÄÄKINNÄLLISTÄ RAJATARKASTUSTA

Tässä liitteessä tarkoitettujen tuontierien maahantuonnin ja kauttakuljetuksen yhteydessä on tulliviranomaisten varmistauduttava siitä, että tuontierät täyttävät niille 3 §:n mukaisissa maa- ja metsätalousministeriön säädöksissä asetetut vaatimukset. Tulliviranomaisten on lisäksi varmistauduttava siitä, etteivät tuontierät ole komission suojapäätösten vastaisia eivätkä ne aiheuta vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle.

Seuraavia tuontieriä saadaan tuoda Suomeen kolmansista maista ilman eläinlääkinnällistä rajatarkastusta eikä niitä tarvitse tuoda hyväksytyjen rajanylityspaikkojen kautta:

1. Matkustajien matkatavaroissa tuotavista tai pikkupaketteina yksityishenkilöille lähetettävistä elintarvikkeista, kohdassa 2 tarkoitettuja elintarvikkeita lukuun ottamatta, säädetään komission asetuksen (EY) N:o 136/2004 8 artiklassa.

2. Matkustajien mukanaan tuomista tai yksityishenkilöille lähetettävästä lihasta, liha-tuotteista, maidosta ja maitopohjaisista tuotteista säädetään komission asetuksessa (EY) N:o 745/2004.

3. Diplomaattisten edustustojen tai diplomaattisia oikeuksia nauttivien kansainvälisten järjestöjen omaan käyttöön tuotavat tuontierät.

4. Kansainvälistä liikennettä harjoittavissa kuljetusvälineissä olevat elintarvikkeet, jotka

on tarkoitettu miehistön ja matkustajien käyttöön sillä edellytyksellä, että niitä ei tuoda yhteisö alueelle.

Jos tässä kohdassa tarkoitettujen elintarvikkeiden puretaan kuljetusvälineestä, ne on hävitettävä tai toimitettava käytettäväksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaiseen tarkoitukseen. Elintarvikkeet voidaan kuitenkin siirtää samalla tullialueella suoraan yhdestä kansainvälistä liikennettä harjoittavasta kuljetusvälineestä toiseen tullin valvonnassa.

5. Vähäinen määrä elintarvikkeita tai muita tuotteita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi Suomessa kaupallisina näytteinä tai näyttelytarkoituksiin taikka erityisiin tutkimustarkoituksiin. Kyseisiä tuontieriä ei saa pitää kauppan eikä tarjoilla. Tuontierät on käytön jälkeen hävitettävä siten, ettei niistä aiheudu vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle.

Tässä kohdassa tarkoitetuista tuontieristä, jotka täyttävät yhteisön lainsäädännön vaatimukset tai näiden puuttuessa Suomen kansallisen lainsäädännön vaatimukset, on tehtävä kirjallinen ilmoitus Elintarviketurvallisuusvirastolle vähintään 2 arkipäivää ennen tuontia. Tuontierien, jotka eivät täytä yhteisön lainsäädännön vaatimuksia tai näiden puuttuessa Suomen kansallisen lainsäädännön vaatimuksia, tuonti on mahdollista ainoastaan Elintarviketurvallisuusvirastontuontiluvalla.

KOLMANNESTA MAASTA SUOMEEN TUOTAVIEN TUONTIERIEN ELÄINLÄÄKINNÄLLINEN RAJATARKASTUS

Tämän liitteen 4 osa A koskee Suomen markkinoille tarkoitettuja tuontierä, jotka tuodaan kolmannesta maasta suoraan Suomeen. Liitteen 4 osa B koskee Suomen markkinoille tarkoitettuja tuontierä, jotka tuodaan kolmannesta maasta Suomeen toisen jäsenvaltion kautta.

Sen estämättä, mitä jäljempänä määrätään, voi rajaeläinlääkäri aina tarpeelliseksi katsoessaan tehdä kolmannesta maasta Suomeen tuotaville, Suomen markkinoille tarkoitetuille tuontierille liitteen 2 kohtien A, B ja C mukaisen asiakirjojen tarkastuksen, tunnistuksen ja fyysisen tarkastuksen.

Elintarviketurvallisuusvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä tarkastusten tiheydestä.

A. Kolmannesta maasta suoraan Suomeen tuotavien tuontierien eläinlääkinnällinen rajatarkastus

Silloin kun Suomen markkinoille tarkoitettu tuontierä tuodaan kolmannesta maasta suoraan Suomeen, sille tehdään liitteen 2 kohtien A, B ja C mukainen asiakirjojen tarkastus, tunnistus ja fyysinen tarkastus sillä rajatarkastusasemalla, jonka kautta tuontierä tuodaan Suomeen.

B. Kolmannesta maasta toisen jäsenvaltion kautta Suomeen tuotavien tuontierien eläinlääkinnällinen rajatarkastus

1. Kolmannesta maasta Suomeen toisen jäsenvaltion kautta tuotavalle tuontierälle tehdään liitteen 2 kohtien A, B ja C mukainen asiakirjojen tarkastus, tunnistus ja fyysinen tarkastus sillä rajatarkastusasemalla, jonka kautta tuontierä tuodaan yhteisön alueelle.

Jos nämä tarkastukset on tehty tuontierälle toisen jäsenvaltion rajatarkastusasemalla yhteisön lainsäädännön mukaisesti, ei tuontierälle tehdä enää Suomessa eläinlääkinnällistä rajatarkastusta. Tällaista tuontierää ei myöskään tarvitse tuoda Suomeen liitteen 1 mukaisen rajanylityspaikan kautta.

2. Kuitenkaan kolmannesta maasta meritse tai lentoteitse tuotavalle tuontierälle, joka kuljetetaan Suomeen toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevassa välisatamassa tai -lentokentällä tapahtuneen pysähdyksen tai uudelleenlastauksen jälkeen, ei seuraavissa tapauksissa tehdä kohdan 1 mukaista eläinlääkinnällistä rajatarkastusta kyseisessä välisatamassa tai lentokentällä:

2.1. jos tuontierää ei välisatamassa tai -lentokentällä tapahtuneen pysähdyksen aikana lainkaan pureta laivasta tai lentokoneesta.

Tällöin maahantuojan ei tarvitse ilmoittaa tuontierästä välisataman tai -lentokentän rajatarkastusasemalle.

2.2. jos tuontierää ei laivasta tai lentokoneesta toiseen tehdyn uudelleenlastauksen yhteydessä siirretä pois kyseisen välisataman tai -lentokentän tullialueelta eikä säilytysaika sataman tullialueella ylitä 7 vuorokautta eikä lentokentän tullialueella 12 tuntia.

Tuontierästä tehtävästä ilmoituksesta välisataman tai -lentokentän rajatarkastusasemalle säädetään komission asetuksen (EY) N:o 136/2004 2 artiklassa.

Maahantuojan on liitettävä ilmoitukseensa seuraavat tiedot:

- a) tuontierän arvioitu purkamisajankohta;
- b) määränpäärajatarkastusasema; ja tarvittaessa
- c) tuontierän täsmällinen sijoituspaikka välisataman tai -lentokentän tullialueella.

Rajaeläinlääkäri voi tarvittaessa tehdä tuontierälle liitteen 2 kohdan A mukaisen asiakirjojen tarkastuksen. Tämä asiakirjatarkastus voidaan tehdä myös tuontiasiakirjojen oikeaksi todistettujen jäljennösten perusteella.

2.3. jos tuontierää toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevassa välisatamassa tai -lentokentällä tapahtuneen uudelleenlastauksen yhteydessä säilytetään kyseisessä välisatamassa kauemmin kuin 7 vuorokautta mutta kuitenkin enintään 20 vuorokautta tai lentokentällä kauemmin kuin 12 tuntia mutta kuitenkin enintään 48 tuntia.

Maahantuojan on ilmoitettava tuontierästä välisataman tai -lentokentän rajatarkastusasemalle kohdan 2.2. mukaisesti. Tuontierälle tehdään kyseisellä rajatarkastusasemalla liitteen 2 kohdan A mukainen asiakirjojen tarkastus.

Tämä asiakirjatarkastus voidaan tehdä myös tuontiasiakirjojen oikeaksi todistettujen jäljennösten perusteella.

Kohdissa 2.1., 2.2. ja 2.3. tarkoitetuille tuontierille tehdään liitteen 2 kohtien A, B ja C mukainen asiakirjojen tarkastus, tunnistus

ja fyysinen tarkastus sen Suomen alueella sijaitsevan sataman tai lentokentän rajatarkastusasemalla, jonka kautta tuontierät tuodaan Suomeen. Jos kyseisessä satamassa tai lentokentällä ei ole rajatarkastusasemaa, tehdään tuontierälle asiakirjojen tarkastus, tunnistus ja fyysinen tarkastus kuitenkin jo sen sataman tai lentokentän rajatarkastusasemalla, jossa tuontierä pysähtyi tai lastattiin uudelleen ennen sen kuljettamista määränä olevaan satamaan tai lentokentälle.

**KOLMANNESTA MAASTA SUOMEN KAUTTA TOISEEN JÄSENVALTIOON
KULJETETTAVIEN TUONTIERIEN ELÄINLÄÄKINNÄLLINEN
RAJATARKASTUS**

Tämä liite 5 koskee toiseen jäsenvaltioon tarkoitettuja tuontierä, jotka tuodaan kolmannesta maasta yhteisön alueelle Suomen alueen kautta. Liitettä sovelletaan myös sellaisiin tuontieriin, jotka kolmannesta maasta tuotessa pysähtyvät tai uudelleenlastataan Suomen alueella sijaitsevassa satamassa tai lentokentällä, josta tuontierät kuljetetaan edelleen toiseen Suomen alueella sijaitsevaan satamaan tai lentokentälle, jonka kautta varsinainen tuonti tapahtuu.

Sen estämättä, mitä jäljempänä määrätään, voi rajaeläinlääkäri aina tarpeelliseksi katsoessaan tehdä kolmannesta maasta Suomen kautta toiseen jäsenvaltioon kuljetettaville tuontierille liitteen 2 kohtien A, B ja C mukaisen asiakirjojen tarkastuksen, tunnistuksen ja fyysisen tarkastuksen.

Elintarviketurvallisuusvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä tarkastusten tiheydestä.

1. Kolmannesta maasta toiseen jäsenvaltioon Suomen kautta kuljetettaville tuontierille tehdään liitteen 2 kohtien A, B ja C mukainen asiakirjojen tarkastus, tunnistus ja fyysinen tarkastus sillä rajatarkastusasemalla, jonka kautta tuontierät tuodaan Suomeen.

Jos nämä tarkastukset on tehty tuontierälle Suomessa sijaitsevalla rajatarkastusasemalla yhteisön lainsäädännön mukaisesti, ei tuontierälle tehdä enää määränpäänä olevassa jäsenvaltiossa eläinlääkinnällistä rajatarkastusta. Tällaista tuontierää ei myöskään tarvitse toimittaa määränpäänä olevaan jäsenvaltioon rajatarkastusaseman kautta.

2. Kuitenkaan kolmannesta maasta meritse tai lentoteitse tuotavalle tuontierälle, joka kuljetetaan määränpäänä olevaan toiseen jäsenvaltioon Suomessa sijaitsevassa välisatamassa tai -lentokentällä tapahtuneen pysähdysten tai uudelleenlastauksen jälkeen, ei seuraavissa tapauksissa tehdä kohdan 1 mukaista eläinlääkinnällistä rajatarkastusta kyseisessä välisatamassa tai -lentokentällä:

2.1. jos tuontierää ei välisatamassa tai -lentokentällä tapahtuneen pysähdysten aikana lainkaan pureta laivasta tai lentokoneesta. Tällöin maahantuoja ei tarvitse ilmoittaa tuontierästä välisataman tai -lentokentän rajatarkastusasemalle.

2.2. jos tuontierää ei laivasta tai lentokoneesta toiseen tehdyn uudelleenlastauksen yhteydessä siirretä pois kyseisen välisataman tai -lentokentän tullialueelta eikä säilytysaika sataman tullialueella ylitä 7 vuorokautta eikä lentokentän tullialueella 12 tuntia.

Tuontierästä tehtävästä ilmoituksesta välisataman tai -lentokentän rajatarkastusasemalle säädetään komission asetuksen (EY) N:o 136/2004 2 artiklassa.

Rajatarkastustodistuksessa vaadittujen tietojen lisäksi on maahantuojan liitettävä ilmoitukseensa seuraavat tiedot:

a) tuontierän arvioitu purkamisajankohta;
b) määränpäärajatarkastusasema; ja tarvittaessa

c) tuontierän täsmällinen sijoituspaikka välisataman tai -lentokentän tullialueella.

Ilmoitukseen on liitettävä tieto siitä, milloin tuontierä aiotaan lähettää eteenpäin välisatamasta tai -lentokentältä ja kyseisen kuljetusvälineen tunnistetiedot.

Rajaeläinlääkäri voi tarvittaessa tehdä tuontierälle liitteen 2 kohdan A mukaisen asiakirjojen tarkastuksen. Tämä asiakirjatarkastus voidaan tehdä myös tuontiasiakirjojen oikeaksi todistettujen jäljennösten perusteella.

2.3. jos tuontierää, jota Suomessa sijaitsevassa välisatamassa tai -lentokentällä tapahtuneen uudelleenlastauksen jälkeen säilytetään satamassa kauemmin kuin 7 vuorokautta mutta kuitenkin enintään 20 vuorokautta tai lentokentällä kauemmin kuin 12 tuntia mutta kuitenkin enintään 48 tuntia.

Maahantuojan on ilmoitettava tuontierästä välisataman tai -lentokentän rajatarkastusasemalle kohdan 2.2. mukaisesti. Tuontierälle

tehdään kyseisellä rajatarkastusasemalla liitteen 2 kohdan A mukainen asiakirjojen tarkastus.

Tämä asiakirjatarkastus voidaan tehdä myös tuontiasiakirjojen oikeaksi todistettujen jäljennösten perusteella.

3. Kohdissa 2.1., 2.2. ja 2.3. tarkoitetuille tuontierille tehdään liitteen 2 kohtien A, B ja C mukainen asiakirjojen tarkastus, tunnistus ja fyysinen tarkastus sen sataman tai lento-

kentän rajatarkastusasemalla, jonka kautta tuontierä tuodaan määränpäänä olevaan jäsenvaltioon. Jos kyseisessä satamassa tai lentokentällä ei ole rajatarkastusasemaa, tehdään tuontierälle asiakirjojen tarkastus, tunnistus ja fyysinen tarkastus kuitenkin jo sen sataman tai lentokentän rajatarkastusasemalla, jossa tuontierä pysähtyi tai lastattiin uudelleen ennen sen kuljettamista määränpäänä olevaan satamaan tai -lentokentälle.

KOLMANTEEN MAAHAN YHTEISÖN ALUEEN KAUTTA KULJETETTAVIEN TUONTIERIEN ELÄINLÄÄKINNÄLLINEN RAJATARKASTUS

Tämä liite 6 koskee kolmansista maista tuotavia tuontieriä, jotka kuljetetaan yhteisön alueen kautta kolmanteen maahan ilman, että niitä varastoidaan yhteisön alueella.

Sen estämättä, mitä jäljempänä määrätään, voi rajaeläinlääkäri aina tarpeelliseksi katsoessaan tehdä yhteisön alueen kautta kolmanteen maahan kuljetettaville tuontierille liitteen 2 kohtien A, B ja C mukaisen asiakirjojen tarkastuksen, tunnistuksen ja fyysisen tarkastuksen.

Elintarviketurvallisuusvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä tarkastusten tiheydestä.

A. Maanteitse, rautateitse ja sisävesireittejä kuljetettavien tuontierien eläinlääkinnällinen rajatarkastus

Kolmannesta maasta yhteisön alueen kautta kolmanteen maahan maanteitse, rautateitse tai sisävesireittejä kuljetettaville tuontierille tehdään liitteen 2 kohtien A ja B mukainen asiakirjojen tarkastus ja tunnistus sillä rajatarkastusasemalla, jonka kautta tuontierä tuodaan yhteisön alueelle.

B. Meritse tai lentoteitse kuljetettavien tuontierien eläinlääkinnällinen rajatarkastus

1. Kolmannesta maasta yhteisön alueen kautta kolmanteen maahan meritse tai lentoteitse kuljetettaville tuontierille tehdään liitteen 2 kohtien A ja B mukainen asiakirjojen tarkastus ja tunnistus sillä rajatarkastusasemalla, jonka kautta tuontierä tuodaan yhteisön alueelle.

2. Kolmannesta maasta meritse tai lentoteitse tuotavalle tuontierälle, joka kuljetetaan kolmanteen maahan yhteisön alueella sijaitsevassa välisatamassa tai -lentokentällä tapahtuneen pysähdysten tai uudelleenlastauksen jälkeen, ei kuitenkaan seuraavissa tapauksissa tehdä kohdan 1. mukaista eläinlääkinnällistä rajatarkastusta kyseisessä välisatamassa tai -lentokentällä:

2.1. jos tuontierää ei välisatamassa tai

-lentokentällä tapahtuneen pysähdysten aikana lainkaan pureta laivasta tai lentokoneesta.

Tällöin asiakirjatarkastuksessa rajoitetaan tulliviranomaisen suorittamaan lastiluettelon tarkastamiseen.

2.2. jos tuontierää ei laivasta tai lentokoneesta toiseen tehdyn uudelleenlastauksen yhteydessä siirretä pois kyseisen välisataman tai -lentokentän tullialueelta eikä säilytysaika sataman tullialueella ylitä 7 vuorokautta ja lentokentän tullialueella 12 tuntia.

Tuontierästä tehtävästä ilmoituksesta välisataman tai -lentokentän rajatarkastusasemalle säädetään komission asetuksen (EY) N:o 136/2004 2 artiklassa. Ilmoitus toimitetaan rajatarkastusasemalle TRACES-viestinä tai jos tämä ei ole mahdollista, telekopiona.

Rajatarkastustodistuksessa vaadittujen tietojen lisäksi on maahantuojan liitettävä ilmoitukseensa seuraavat tiedot:

a) tuontierän arvioitu purkamisajankohta;
b) määränpäärajatarkastusasema; ja tarvittaessa

c) tuontierän täsmällinen sijoituspaikka välisataman tai -lentokentän tullialueella.

Ilmoitukseen on liitettävä tieto siitä, milloin tuontierä aiotaan lähettää eteenpäin välisatamasta tai -lentokentältä ja kyseisen kuljetusvälineen tunnistetiedot.

Jos uudelleenlastaus tehdään muussa jäsenvaltiossa kuin Suomessa sijaitsevassa satamassa tai lentokentällä, on maahantuojan ilmoitettava tuontierän saapumisesta välisataman tai -lentokentän rajatarkastusasemalle asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen vahvistamalla tavalla.

Rajaeläinlääkäri voi tehdä tuontierälle tarvittaessa liitteen 2 kohdan A mukaisen asiakirjojen tarkastuksen.

Jos 2 kohdassa tarkoitettu tuontierä siirtyy meri- tai lentokuljetuksesta maanteitse, rautateitse tai sisävesireittejä pitkin tapahtuvaksi kuljetukseksi, on tuontierälle tehtävä liitteen 2 kohtien A ja B mukainen asiakirjojen tarkastus ja tunnistus sen sataman tai lentokentän rajatarkastusasemalla, jossa tuontierän kuljetustapa muuttuu.

**VAPAAVARASTOON, VAPAA-ALUEELLE TAI TULLIVARASTOON
TUOTAVIEN TUONTIERIEN ELÄINLÄÄKINNÄLLINEN RAJATARKASTUS
SEKÄ VAPAAVARASTOLLE JA -ALUEELLE ASETETTAVAT VAATIMUKSET**

Tässä liitteessä tarkoitetaan tullivarastoilla muita tullivarastoja kuin muonituselintarvikevarastoina toimivia tullivarastoja. Tässä liitteessä määrätään vapaavarastoon, vapaa-alueelle tai tullivarastoon tarkoitetuille tuontierille rajatarkastusasemalla tehtävästä eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta. Sen osalta, millä rajatarkastusasemalla vapaavarastoon, vapaa-alueelle tai tullivarastoon toimitettavien tuontierien eläinlääkinnällinen rajatarkastus tehdään, noudatetaan liitteiden 4 ja 5 määräyksiä.

Tässä liitteessä määrätään lisäksi sellaisille vapaavarastoille, vapaa-alueille ja tullivarastoille, joissa varastoidaan tuontieriä, jotka eivät täytä yhteisön lainsäädännön vaatimuksia tai näiden puuttuessa asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön vaatimuksia, asetettavista vaatimuksista.

Sen estämättä, mitä jäljempänä määrätään, voi rajaeläinlääkäri aina tarpeelliseksi katsoessaan tehdä tullivarastoon, vapaavarastoon tai -alueelle tuotaville tuontierille liitteen 2 kohtien A, B ja C mukaisen asiakirjojen tarkastuksen, tunnistuksen ja fyysisen tarkastuksen maahantuonnin, varastoon tai alueelle tuonnin, varastoinnin aikana tai varastosta tai alueelta pois toimittamisen yhteydessä. Lisäksi rajaeläinlääkäri tekee tarpeelliseksi katsoessaan tai Elintarviketurvallisuusviraston määräyksestä tarkastuskäyntejä tullivarastolla, vapaavarastolla tai -alueella tämän asetuksen vaatimusten noudattamisen valvomiseksi.

Elintarviketurvallisuusvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä tarkastusten tiheydestä.

A. Tullivarastoon tuotavien tuontierien eläinlääkinnällinen rajatarkastus

Sellaisten tuontierien, jotka maahantuojan ilmoituksen mukaan on tarkoitus varastoinnin jälkeen tuoda yhteisön alueelle, eläinlääkinnällisen rajatarkastuksen osalta sovelletaan

kohdan B.1. määräyksiä. Näin menetellään myös silloin, kun tuontierän lopullinen määränpää ei ole maahantuojan tiedossa. Varastoinnin jälkeen kolmanteen maahan tai muonituselintarvikevarastoon toimitettaviksi tarkoitettujen tuontierien eläinlääkinnällisen rajatarkastuksen osalta sovelletaan kohdan B.2. määräyksiä.

B. Vapaavarastoon tai -alueelle tuotavien tuontierien eläinlääkinnällinen rajatarkastus

1. Varastoinnin jälkeen yhteisön alueelle tuotaviksi tarkoitettujen tuontierien eläinlääkinnällinen rajatarkastus.

Sellaisille tuontierille, jotka maahantuojan ilmoituksen mukaan on tarkoitus varastoinnin jälkeen tuoda yhteisön alueelle, tehdään liitteen 2 kohtien A, B ja C mukainen asiakirjojen tarkastus, tunnistus ja fyysinen tarkastus. Näin menetellään myös silloin, kun tuontierän lopullinen määränpää ei ole maahantuojan tiedossa.

2. Varastoinnin jälkeen kolmanteen maahan tai muonituselintarvikevarastoon toimitettaviksi tarkoitettujen tuontierien eläinlääkinnällinen rajatarkastus.

Sellaisille tuontierille, jotka maahantuojan ilmoituksen mukaan on tarkoitus varastoinnin jälkeen toimittaa kolmanteen maahan tai muonituselintarvikevarastoon, tehtävän eläinlääkinnällisen rajatarkastuksen laajuus riippuu siitä, täyttääkö tuontierä maahantuojan ilmoituksen mukaan yhteisön lainsäädännön vaatimukset tai näiden puuttuessa asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön vaatimukset.

Jos tuontierä maahantuojan ilmoituksen mukaan täyttää yhteisön lainsäädännön vaatimukset tai näiden puuttuessa asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön vaatimukset, tehdään tuontierälle liitteen 2 kohtien

A, B ja C mukainen asiakirjojen tarkastus, tunnistus ja fyysinen tarkastus.

Jos tuontierä ei maahantuojan ilmoituksen mukaan täytä yhteisön lainsäädännön vaatimuksia tai näiden puuttuessa asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön vaatimuksia, tehdään tuontierälle ainoastaan liitteen 2 kohtien A ja B mukainen asiakirjojen tarkastus ja tunnistus.

C. Vapaavarastoille ja -alueille sekä niiden toiminnalle asetettavia vaatimuksia

Elintarviketurvallisuusvirastovo myöntää luvan varastoida sellaisia tuontieriä, jotka eivät täytä yhteisön lainsäädännön vaatimuksia tai näiden puuttuessa Suomen kansallisen lainsäädännön vaatimuksia, vapaavarastossa tai -alueella seuraavilla ehdoilla:

1. Elintarvikkeiden varastotilat täyttävät varastolaitosten hygieniavaatimuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 28/EEO/2001 vaatimukset.

Muiden tuotteiden varastotilat täyttävät näille tiloille yhteisön lainsäädännössä asetetut vaatimukset tai näiden puuttuessa Suomen kansallisessa lainsäädännössä asetetut vaatimukset.

2. Vapaavaraston tai -alueen saapumis- ja poistumisteitä valvotaan ympärivuorokautisesti.

3. Vapaavaraston tai -alueen pitäjä pitää varastoon tuotavista ja sieltä poistuvista tuontieristä ajan tasalla olevaa kirjanpitoa, jossa eräkohtaisesti mainitaan vähintään seuraavat tiedot:

- tuotteiden luonne ja määrä

- vastaanottajan nimi ja osoite
- alkuperämaa
- rajatarkastusasema, jonka kautta tuotteet ovat saapuneet yhteisön alueella
- rajatarkastustodistuksen numero
- määränpäänä olevan muonituselintarvikkevaraston tunnistustiedot ja osoite (tarvittaessa)

- määränpäänä oleva kolmas maa ja rajatarkastusasema, jonka kautta tuontierä poistuu yhteisön alueelta (tarvittaessa)

Kirjanpitoa on säilytettävä kolmen vuoden ajan. Varastonpitäjän on pyydettäessä toimitettava kooste kirjanpidosta Elintarviketurvallisuusvirastolle.

4. Vapaavarastossa tai -alueella on erilliset varastointi- ja/tai jäähdystytilat siten, että tuontierät, jotka eivät täytä yhteisön lainsäädännön vaatimuksia tai näiden puuttuessa Suomen kansallisen lainsäädännön vaatimuksia, voidaan varastoida erillään. Tämän vaatimuksen voidaan ennen neuvoston direktiivin 1997/78/EY voimaantuloa hyväksytyjen varastojen kohdalla katsoa täyttyvän myös silloin, kun näiden tuontierien varastointia varten on varattu esim. verkolla erotettu erillinen lukittava tila.

5. Vapaavarastossa tai -alueella on varattuna työskentelytila, puhelin ja telekopiolaite varastoa tai aluetta tämän asetuksen nojalla valvovan rajaeläinlääkärin käyttöön.

6. Sellaisiin tuontieriin, jotka eivät täytä yhteisön lainsäädännön vaatimuksia tai näiden puuttuessa Suomen kansallisen lainsäädännön vaatimuksia, ei varastolla tai alueella kohdisteta mitään niiden pakkauksiin tai jalostusasteeseen vaikuttavia toimenpiteitä.

ULKOMAAN LAIVALIIKENTEEN MUONITUKSEEN TARKOITETTUIJEN TUONTIERIEN ELÄINLÄÄKINNÄLLINEN RAJATARKASTUS SEKÄ MUONITUSELINTARVIKEVARASTOLLE ASETETTAVAT VAATIMUKSET

Tässä liitteessä määrätään ulkomaan laivaliikenteen muonitukseen tarkoitetuille tuontierille rajatarkastusasemalla tehtävästä eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta. Sen osalta, millä rajatarkastusasemalla näiden tuontierien eläinlääkinnällinen rajatarkastus tehdään, noudatetaan liitteiden 4 ja 5 määräyksiä.

Tässä liitteessä määrätään lisäksi muonituselintarvikevarastoille asetettavista vaatimuksista. Tässä liitteessä tarkoitetaan muonituselintarvikevarastolla 4 §:n 19 kohdan määritelmän mukaisesti tarkoitettua tullivarastoa.

Sen estämättä, mitä jäljempänä määrätään, voi rajaeläinlääkäri aina tarpeelliseksi katsoessaan tehdä laivaliikenteen muonitukseen tuotaville tuontierille liitteen 2 kohtien A, B ja C mukaisen asiakirjojen tarkastuksen, tunnistuksen ja fyysisen tarkastuksen maahantuonnin, muonituselintarvikevarastoon tuonnin, varastoinnin tai varastosta pois toimittamisen yhteydessä. Lisäksi rajaeläinlääkäri tekee tarpeelliseksi katsoessaan tai Elintarviketurvallisuusviraston määräyksestä tarkastuskäyntejä muonituselintarvikevarastolla tämän asetuksen vaatimusten noudattamisen valvomiseksi.

Elintarviketurvallisuusvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä tarkastusten tiheydestä.

A. Ulkomaan laivaliikenteeseen tarkoitettujen tuontierien eläinlääkinnällinen rajatarkastus

Sellaisille tuontierille, jotka on tarkoitettu toimitettaviksi ulkomaan laivaliikenteen muonitukseen, tehtävän eläinlääkinnällisen rajatarkastuksen laajuus riippuu siitä, täyttävätkö tuontierät maahantuojan ilmoituksen mukaan yhteisön lainsäädännön vaatimukset tai näiden puuttuessa asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön vaatimukset.

Jos tuontierä maahantuojan ilmoituksen mukaan täyttää yhteisön lainsäädännön vaatimukset tai näiden puuttuessa asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön vaatimukset, tehdään sille liitteen 2 kohtien A, B ja C mukainen asiakirjojen tarkastus, tunnistus ja fyysinen tarkastus.

Jos tuontierä ei maahantuojan ilmoituksen mukaan täytä yhteisön lainsäädännön vaatimuksia tai näiden puuttuessa asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön vaatimuksia, tehdään sille ainoastaan liitteen 2 kohtien A ja B mukainen asiakirjojen tarkastus ja tunnistus.

B. Muonituselintarvikevarastoille ja niiden toiminnalle asetettavat vaatimukset

Elintarviketurvallisuusvirasto voi myöntää luvan varastoida muonituselintarvikevarastossa sellaisia tuontieriä, jotka eivät täytä yhteisön lainsäädännön vaatimuksia tai näiden puuttuessa Suomen kansallisen lainsäädännön vaatimuksia, seuraavilla ehdoilla:

1. Elintarvikkeiden varastotilat täyttävät varastolaitosten hygieniavaatimuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 28/EEO/2001 vaatimukset.

2. Muonituselintarvikevaraston saapumista ja poistumista valvotaan ympärivuorokautisesti.

3. Muonituselintarvikevaraston pitäjä pitää varastoon tuotavista ja sieltä poistuvista tuontieristä ajan tasalla olevaa kirjanpitoa, jossa eräkohtaisesti mainitaan vähintään seuraavat tiedot:

- elintarvikkeiden luonne ja määrä
- vastaanottajan nimi ja osoite
- alkuperämaa
- rajatarkastusasema, jonka kautta tuotteet ovat saapuneet yhteisön alueelle
- rajatarkastustodistuksen numero

- muonitustodistuksen numero
- määränpäänä oleva muonitettava laiva tai määräpaikan satamassa sijaitseva välivarasto.

Kirjanpitoa on säilytettävä kolmen vuoden ajan. Varaston pitäjän on pyydettäessä toimitettava kooste kirjanpidosta Elintarviketurvalisuusvirastolle.

4. Muonituselintarvikevarastossa on erilliset varastointi- ja/tai jäähdystilat siten, että tuontierät, jotka eivät täytä yhteisön lainsäädännön vaatimuksia tai näiden puuttuessa Suomen kansallisen lainsäädännön vaatimuksia, voidaan varastoida erillään. Tämän vaatimuksen voidaan ennen neuvoston direktiivin 1997/78/EY voimaantuloa hyväksytyjen varastojen kohdalla katsoa täyttyvän myös

silloin, kun näiden tuontierien varastointia varten on varattu esim. verkolla erotettu erillinen lukittava tila.

5. Sellaisiin tuontieriin, jotka eivät täytä yhteisön lainsäädännön vaatimuksia tai näiden puuttuessa Suomen kansallisen lainsäädännön vaatimuksia, ei muonituselintarvikevarastossa kohdisteta mitään niiden pakkauksiin tai jalostusasteeseen vaikuttavia toimenpiteitä.

6. Muonituselintarvikevaraston pitäjä on sitoutunut olemaan toimittamatta yhteisön alueelle sellaisia tuontieriä, jotka eivät täytä yhteisön lainsäädännön vaatimuksia tai näiden puuttuessa asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön vaatimuksia

N:o 342

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**eräiden Euroopan unioniin kuulumattomista valtioista tuotavien tavaroiden eläintautivaatimuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 2 päivänä toukokuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti muutetaan eräiden Euroopan unioniin kuulumattomista valtioista tuotavien tavaroiden eläintautivaatimuksista 14 päivänä huhtikuuta 2004 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (273/2004) 6, 8—11 ja 13 § seuraavasti:

6 §*Eläimistä saatavien sivutuotteiden tuonti*

Eläimistä saatavien sivutuotteiden tuonnin ehdoista, rajoituksista ja todistuksista säädetään sivutuoteasetuksessa. Kuitenkin seuraavia sivutuotteita saadaan tuoda maahan vain Elintarviketurvallisuusviraston myöntämällä tuontiluvalla:

- 1) sellainen sivutuoteasetuksen mukaisesti luokkaan 1 ja 2 kuuluva aines sekä tällaisesta aineksesta johdetut tuotteet, joiden tuonnista ei ole säädetty sivutuoteasetuksessa;
- 2) sellainen sivutuoteasetuksen mukaisesti luokkaan 3 kuuluva aines sekä tällaisesta aineksesta johdetut tuotteet, joiden tuonnista ei ole säädetty sivutuoteasetuksessa;
- 3) täytettävät eläimet; sekä
- 4) diagnostisiin, koulutuksellisiin tai tutkimustarkoituksiin tuotavat sivutuotteet.

8 §*Käsitelty eläinvalkuainen*

Eläinten ruokintaan tarkoitettua käsiteltyä eläinvalkuaista ja sitä sisältäviä rehuvalmisteita, lukuun ottamatta lemmikkieläinten ruokia sekä kalajauhoa ja kalajauhoa sisältäviä rehuvalmisteita, jotka on tarkoitettu muiden

eläinten kuin märehäntijöiden ruokintaan, saadaan tuoda maahan vain Elintarviketurvallisuusviraston myöntämällä tuontiluvalla.

9 §*Muu kalaperäinen aines kuin kalajauho*

Turkiseläinten rehuksi tai tällaisen rehun raaka-aineeksi tarkoitettua muuta kalaperäistä ainesta kuin kalajauhoa saadaan tuoda maahan vain Elintarviketurvallisuusviraston myöntämällä tuontiluvalla.

Perkaamattomia luonnosta pyydettyjä tai viljeltyjä lohia, taimenia, kirjolohia, harjusia, muikkuja, siikoja, haukia ja piikkikampeloita tai näiden perkuujätteitä saadaan tuoda maahan vain Elintarviketurvallisuusviraston myöntämällä tuontiluvalla.

10 §*Eläintauteja aiheuttavat mikrobit ja loiset*

Eläintautilain (55/1980) 3 §:n 2 momentin nojalla vastustettaviksi eläintaudeiksi määrittyjä eläintauteja aiheuttavia mikrobeja tai loisia taikka muita vastustettaviin eläintauteihin verrattavia vakavia eläintauteja aiheuttavia mikrobeja tai loisia ja niitä sisältäviä viljelmiä, kudoksia, eritteitä taikka muita

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 342

vastaavia tavaroita saadaan tuoda maahan vain Elintarviketurvallisuusviraston myöntämällä tuontiluvalla.

11 §

Eläintautien leviämisen vaaraa aiheuttavat muut tavarat

Seuraavia tavaroita saadaan tuoda maahan vain, jos ne on puhdistettu tai käsitelty siten, ettei niistä aiheudu eläintautien leviämisen vaaraa:

1) sorkka- ja kavioeläinten sekä lintujen tuotannossa, hoidossa ja pitopaikoissa käytetyt vaatteet, varusteet, kuivikkeet ja muut tavarat;

2) elävien ja kuolleiden sorkka- ja kavioeläinten sekä lintujen, niiden osien, alkioiden ja sulusolujen sekä niistä saatavien tuotteiden säilytykseen, pakkaukseen ja kuljetukseen käytetyt tavarat; sekä

Helsingissä 2 päivänä toukokuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

3) käytetyt maatalouskoneet.

Muutoin edellä 1 momentissa tarkoitettuja tavaroita saadaan tuoda maahan vain Elintarviketurvallisuusviraston myöntämällä tuontiluvalla.

13 §

Näyte-erät

Sen estämättä, mitä tässä asetuksessa säädetään, Elintarviketurvallisuusvirasto voi myöntää tuontiluvan näyte-erän tuontiin. Tuontilupa voidaan myöntää vain sellaiselle näyte-erälle, jolla ei ole kaupallista arvoa, joka tuodaan tutkimusta varten ja joka hävitetään tutkimuksen jälkeen.

Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä toukokuuta 2006.

Hallitusneuvos Maija Salo